

UCHWAŁA Nr 420 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 października 1961 r.

w sprawie cen zbędnych maszyn i innych zbędnych przedmiotów urządzenia trwałego zbywanych przez państwowe lub spółdzielcze jednostki organizacyjne.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Jeżeli państwowe albo spółdzielcze jednostki organizacyjne sprzedają maszyny lub urządzenia uznane za zbędne, to ceny tych maszyn i urządzeń powinny uwzględniać ich aktualną wartość techniczną, zgodnie z zasadami określonymi w § 2.

2. W państwowych jednostkach organizacyjnych za zbędne maszyny i urządzenia w rozumieniu niniejszej uchwały uważa się maszyny lub inne przedmioty urządzenia trwałego, które uznane zostały za zbędne na podstawie przepisów uchwały nr 788 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1956 r. w sprawie uprawnień państwowych jednostek organizacyjnych w zakresie rozporządzania zbędnymi maszynami i innymi przedmiotami urządzenia trwałego (Monitor Polski z 1956 r. Nr 105, poz. 1205 oraz z 1961 r. Nr 31, poz. 147 i Nr 85, poz. 356).

§ 2. 1. Ceny zbędnych maszyn i urządzeń określa się w ten sposób, że od aktualnej ceny pełnowartościowej maszyny lub urządzenia odlicza się kwotę rekompensującą utratę wartości w następnym:

- 1) zużycia, które wymaga odpowiednich nakładów na remont, zapewniający przywrócenie pełnej sprawności technicznej,
- 2) przestarzałych rozwiązań konstrukcyjnych, powodujących mniejszą przydatność (mniejsza wydajność, mniejsza precyzja działania, bardziej utrudniona obsługa itp.) w porównaniu z urządzeniami i maszynami aktualnie produkowanymi.

2. Określenie zużycia maszyn i urządzeń oraz określenie zmniejszenia wartości, o których mowa w ust. 1 pkt 1,

powinno być dokonywane na podstawie aktualnych danych zawartych w kartach inwentaryzacyjnych maszyn lub urządzeń. Oceny przydatności, o której mowa w ust. 1 pkt 2, dokonuje się według tabeli ustalonej przez Państwową Komisję Cen.

3. Jeżeli jednostka dokonująca sprzedaży zbędnych maszyn lub urządzeń nie jest zobowiązana do prowadzenia kart inwentaryzacyjnych, o których mowa w ust. 2, to zamiast karty inwentaryzacyjnej przyjmuje się protokolarne stwierdzenie dyrektora (kierownika) tej jednostki:

- 1) aktualnej ceny maszyny lub urządzenia,
- 2) stopnia zużycia tej maszyny lub urządzenia w chwili sprzedaży.

4. Szczegółowy sposób obliczania cen zbędnych maszyn lub urządzeń, jak również sposób sporządzania protokołu, o którym mowa w ust. 3, określi Państwowa Komisja Cen.

§ 3. 1. Ceny zbędnych urządzeń lub maszyn określa dyrektor (kierownik) jednostki organizacyjnej, zgodnie z przepisami uchwały oraz przepisami zarządzeń Państwowej Komisji Cen, o których mowa w § 2 ust. 2 i 4.

2. Ceny określone w trybie ust. 1 mają zastosowanie przy sprzedaży zbędnych maszyn lub urządzeń państwowym i spółdzielczym jednostkom organizacyjnym oraz jednostkom gospodarki nie uspołecznionej, z tym że pierwszeństwo w nabyciu zbędnych maszyn i urządzeń przysługuje państwowym i spółdzielczym jednostkom organizacyjnym.

3. Wspecjalizowanym jednostkom, zajmującym się zakupem i sprzedażą zbędnych maszyn lub urządzeń, przysługuje marża handlowa doliczana do ceny zakupu, a w razie dokonywania remontów tych maszyn lub urządzeń — również i zwrot kosztów remontu.

§ 4. Traci moc uchwała Prezydium Rządu z dnia 24 czerwca 1950 r. w sprawie przekazywania przedsiębiorstw, zakładów lub ich części oraz przedmiotów majątku trwałego pomiędzy państwowymi jednostkami gospodarczymi a jednostkami spółdzielczymi (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-78, poz. 911 i z 1954 r. Nr 93, poz. 1024) w części dotyczącej zasad ustalania cen za przekazywane przez spółdzielnie maszyny i inne zbędne przedmioty urządzenia trwałego.

§ 5. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom i kierownikom urzędów centralnych, Państwowej Komisji Cen oraz zarządom naczelnym organizacji spółdzielczych.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1961 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz